

heder, men kun udtale Haabet om, at vi i det kommende Udvalg snarest muligt maa finde en Form for et Lovforslag, som alle Parter kan samles om, og som kan føre til et tilfredsstillende Resultat for de interesserede.

Jørgen Møller: Den ærede sidste Taler nævnte det Udvalg, som har været nedsat for de sønderjydske Landsdele for at faa en heldig Ordning paa det her omhandlede Omraade. Der har indenfor Udvalget været Enighed om, at den danske Sparekasselov nu maatte komme til at omfatte de sønderjydske Landsdele. Ogsaa jeg kan give min Tilslutning dertil, endskønt jeg ikke skal lægge Skjul paa, at særlig Købstadkommunerne har deres store Betænkeligheder derved og ikke ser med særlig Glæde paa, at det skulde komme saa vidt, fordi de kommunale Sparekassers Eksistens i hvert Fald i den Form, de nu har, ikke vil være mulig for Fremtiden. De vil ikke kunne være Købstadkommunerne den Støtte, som de har været igennem mange Aar. Til Dels er de kommunale Sparekasser ret gamle; jeg skal saaledes nævne, at den kommunale Sparekasse i Haderslev er fra 1812, altsaa er langt over 100 Aar gammel. Den har i mange Aar været en god Støtte for Haderslev Kommune, og noget lignende har været Tilfældet i de andre Købstæder, saa man kan godt forstaa, at man ikke er glad ved, at Kasserne nu maa forsvinde. Men der er jo i Lovforslaget skabt en længere Overgangstid, mindst paa 10 Aar, og det vil vel kunne bøde lidt derpaa. Der er nu foreslaaet Udvalg nedsat, og jeg er tilfreds med, at Sagen kommer til en grundigere Behandling der, især med Henblik paa § 4, som ikke forekommer mig at være heldigt affattet.

Green: Det siges i § 1 i det foreliggende Lovforslag, at „Sparekasser maa med de af denne Lov flydende Undtagelser til Forrentning alene modtage eller have indstaaende Indskud i dansk Kronemønt“. Det er en Ændring i Sparekassernes almindelige Virksomhedsomraade, der her foreslaas, idet den nugældende Sparekasselov siger, at en Sparekasses Formaal er at modtage Indskud af Penge til Forrentning. Det er en Indskrænkning, der for saa vidt vil beholde sin Betydning ogsaa udover Varigheden af det Hensyn, der har foranlediget den. Imidlertid synes jeg ikke, det er en Indskrænkning, der kan skade Sparekasserne i al Almindelighed, eller som det er unaturligt at foretage. Lovforslaget

fastsætter altsaa i Virkeligheden, at al Vahuforretning fremtidig maa foregaa gennem Banker, og det er vel ogsaa det naturlige, selv om man nok kunde finde visse Eksempler paa Modtagelse af Indskud i fremmed Mønt, der ikke var forbundet med nogen Art af Spekulation, og som det maaske i og for sig vilde være vanskeligt at anføre Grunde for, at man skulde forbyde Sparekasserne at foretage paa en saadan Maade, at de forrentede saadanne indskudte Beløb. Jeg tillægger imidlertid ikke disse Tilfælde nogen Betydning, men har gerne villet gøre opmærksom paa det principielle Standpunkt, som dette Lovforslag her tager overfor Sparekassernes almindelige Stilling.

Derimod kan jeg ikke forstaa, at det i og for sig er nødvendigt at træffe alle de Foranstaltninger, som foreslaas af Hensyn til det af den ærede Ordfører for Venstre omtalte Spørgsmaal om Afvikling af Markafdelingerne i Sparekasserne. Det forekommer mig, at den Adskillelse, som her er naturlig og nødvendig, i Virkeligheden maa komme til at foregaa nogenlunde af sig selv, og den er vel ogsaa for en stor Del foregaaet. Imidlertid kan jeg ikke se, at det kan være nogen Skade til, at man foretager en saadan lovmæssig Ordning. Den ærede foregaaende Taler antydede, at der var Indvendinger at gøre mod den Maade, hvorpaa man, særlig gennem Lovforslagets § 4, vil ordne Sagen praktisk. Da den ærede Taler ikke kom nærmere ind derpaa, maa ogsaa jeg udskyde Spørgsmaalet til den i Udsigt stillede Udvalgsbehandling.

Det andet af de Hovedspørgsmaal, der har været Genstand for det nedsatte Udvalgs Betragtninger, er de kommunale Sparekassers Stilling. Der foreslaas jo her, at disse skal høre op at eksistere efter en vis Overgangsperiode. Den højtærede Handelsminister udtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at samtlige sønderjydske Rigsdagsmænd havde sanktioneret denne Ordning, og dette forekommer mig i og for sig at være overordentlig glædeligt, idet jeg gaar ud fra, at de sønderjydske Rigsdagsmænd i den Henseende har Befolkningen bag sig. Jeg har ellers haft et Indtryk af, at der i Sønderjylland har været en noget forandret Stemning overfor de kommunale Sparekasser og i alt Fald i nogle Kredse et vist, endog ret levende, Ønske om at bibeholde dem. Naar jeg betragter det som heldigt, at Sagen har taget den Vending, den efter det foreliggende Lovforslag og de Udtalelser, der er fremkommet derom, har, er det, fordi de kommunale Sparekasser passer saa overordentlig daarligt ind i vort Sparekasse-